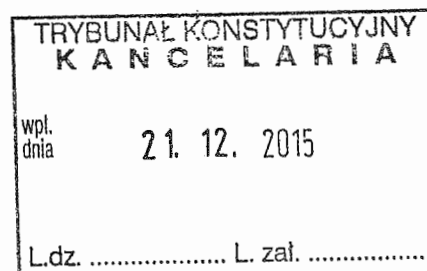

Minister Zdrowia

Warszawa, 2015 -12- 21

PR- WL.0214.59.2014/KBO (6)

Pan
Andrzej Rzepliński
Prezes
Trybunału Konstytucyjnego

W związku z zawistą przed Trybunałem Konstytucyjnym sprawą o sygn. akt 48/14 dotyczącą wniosku grupy senatorów z dnia 8 grudnia 2014 r. o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP art. 48 ust. 1 w związku z art. 5 pkt 30 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) oraz "Programu leczenia niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego na lata 2013-2016 – in vitro", uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Należy podzielić zawarte we wniosku senatorów zarzuty dotyczące samego programu zdrowotnego (obecnie programu polityki zdrowotnej) "Programu leczenia niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego na lata 2013-2016 – in vitro", zwanego dalej „Programem”. Analiza rozwiązań zawartych w Programie prowadzi do wniosku, że ustanawia on normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym określające warunki i zakres udzielania świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, jak również standardy ochrony życia człowieka w okresie prenatalnym, zwłaszcza że w momencie jego wydania nie obowiązywały żadne akty prawa powszechnie obowiązującego regulujące warunki stosowania procedury medycznie wspomaganey prokreacji i ochrony zarodków. Należy zatem uznać, że kwestionowany Program wykracza poza regulację art. 48 w zw. z art. 5 pkt 30 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków

publicznych, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 22 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw. Program, określając warunki udzielenia świadczenia istniejące po stronie świadczeniobiorców, formalne i organizacyjne warunki realizacji procedur zapłodnienia pozaustrojowego przez podmioty dokonujące zapłodnienia pozaustrojowego oraz, w sposób szczątkowy, zasady ochrony zarodków powstających w drodze zapłodnienia pozaustrojowego, nosi cechy aktu normatywnego, a nie tylko aktu stosowania prawa, jakby to mogło wynikać z art. 48 dającego podstawę realizacji programu zdrowotnego rozumianego zgodnie z art. 5 pkt 30 ustawy (obecnie programu polityki zdrowotnej w rozumieniu art. 5 pkt 29a ustawy) jako zespół zaplanowanych i zamierzonych działań z zakresu opieki zdrowotnej ocenianych jako skuteczne, bezpieczne i uzasadnione, umożliwiających w określonym terminie osiągnięcie założonych celów, polegających na wykrywaniu i zrealizowaniu określonych potrzeb zdrowotnych oraz poprawy stanu zdrowia określonej grupy świadczeniobiorców, finansowany ze środków publicznych.

Wobec powyższego, Minister Zdrowia, dostrzegając ww. wady tego konkretnego programu, zakwestionowanego przez grupę senatorów, podjął w dniu 30 listopada 2015 r. decyzję o unieważnieniu „Programu – Leczenie Niepłodności Metodą Zapłodnienia Pozaustrojowego na lata 2016-2019”, stanowiącego jego kontynuację. W tym stanie rzeczy od dnia 1 lipca 2016 r. nie przewiduje się finansowania świadczeń z zakresu leczenia niepłodności metodą zapłodnienia pozaustrojowego ze środków publicznych, w tym w ramach programu polityki zdrowotnej opracowanego na podstawie art. 48 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Z dniem 30 czerwca 2016 r. wygasa bowiem obecny Program.

Należy również zwrócić uwagę, że przedmiotem wniosku jest art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2015 r. Począwszy od tej daty obowiązuje art. 48 ust. 1 ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Mając na względzie powyższe, w opinii Ministra Zdrowia zachodzą przesłanki umorzenia postępowania w sprawie o sygn. akt 48/14 określone w art. 104 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1064). Wobec zakończenia realizacji Programu z dniem 30 czerwca 2016 r. można uznać, że wydanie orzeczenia w tym zakresie jest zbędne. Ponadto przepis art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zakwestionowanym brzmieniu utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia przez Trybunał.

Konstanty Radziwiłł

Załącz.: 5 egz. pisma.

Do wiadomości:

Pan Robert Brochocki

Wiceprezes

Rządowego Centrum Legislacji